

Ubiad, mis Pude, Biljaks tullevad
nimmetada.

36. Meljandeks ei pidand Innimesse
Eõ ja Murre Ma peäi ka mitre ennäm
ni kerge, ehk puljaks Marwiteks, ollema,
kui enne sedda se Edeni, Uja Harrimin-
ne ja Hoidminne (6.), waid Waewo-
ga (ütles Jummal) ja omma Valle-
Higgi sees, pead sa omma Leiba söma;
et Innimesel otse Uega ei pidand jäma
Patto tehha, ja et se Waewo siin Ma
peäl tedda sadaks sedda himmustama, et
temma sest üksford woiks sada arrapeäs-
tetud.

37. Sepärrast sai siin wiendeks Ada-
male ka kolutud, mis Surm olleks, ja
et se temmale nüüd tõeste üksford Kätte
tulleks: Sinna pead jälle Põrmuks sa-
ma, ütles Jummal; ja ni kauaks pid-
di temmal Eõd ja Waewa ollema, sen-
ni kui temma Jhho jälle Mullaks saaks,
nenda

nenda kui se Mullast olli woetud (10.).
Jummal olli Adamale ähwardand, siis
kui ta tedda Paradisi Ueda panni, et
temma selsammal Päwal peaks surrema,
kui ta wõttaks süa sest ärrakeeldud Puust
(11.); ommeti olli se armolinne Jum-
mal ni helde, et ta need mollemad Pat-
tused mitte ei surmanud siis warsti ärra,
waid jättis neid kaua pärrast sedda ella-
ma Ma peäle; agga surrelikküks saiwad
nemmad selsammast Ujast ja Tunnist,
ja nenda ka nende Lapsed ja Sugguwõs-
sa pärrast neid.

38. Et Adam ka ütles, ennast sepär-
rast ollewa kartnud Jummal eest, et ta
allasti olli (28.), siis Jummal omma
Heldusse järrel, satis sedda tühja Kar-
tust nendest ärra, sest Jummal teggi A-
damale ja temma Naesele Kasfukad, ja
panni neid nende Selga. Ühtegi Niimi
me ei olnud süüfadik Adama Naesel; ag-

ga